

3. Кваша О.О. Підстава кримінальної відповідальності співучасників злочину / О.О. Кваша // Правничі науки.- 2014. Вип. 1.- С.22-29
4. Анохіна Л.С. Проблеми класифікації форм співучасті у злочині /Анохіна Л.С. // Форум права. -2008.-№ 1. –С.23-27
5. Савченко А. В., Кісілюк Е. М., Процюк О. В., Вартилецька І. А., Микитчик О. В., Кришевич О. В., Кузнецов В. В., Смаглюк О. В., Приходько Т. М., Вільхова Л. Є. Кримінальне право. Загальна частина : мультимедійний навчальний посібник / Савченко А. В., Кісілюк Е. М., Процюк О. В., Вартилецька І. А., Микитчик О. В., Кришевич О. В., Кузнецов В. В., Смаглюк О. В., Приходько Т. М., Вільхова Л. Є. //-Київ.
6. Загодіренко П. Експерт виконавця:кримінально-правова характеристика та правила кваліфікації / П.Загодіренко // Національний юридичний журнал:Теорія та практика.-2016.- С.111-115
7. Солдатенко А.А. Відмежування причетності до злочину від співучасті / Солдатенко А.А. // Часопис Київського університету права .- 2014/4.-С.273-277

Черненко А.П., к.ю.н., доцент,
доцент кафедри кримінально-правових дисциплін
юридичного факультету
(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ)

ПРО ПРОБЛЕМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРИВАТНОЇ ДЕТЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ

Ми вже говорили про проблеми запровадження в Україні приватної детективної діяльності. Серед основних проблем запровадження в нашій державі приватної детективної діяльності ми називали доволі специфічний характер цієї діяльності, яка по своїй суті має ознаки оперативно-розшукової діяльності і у разі її запровадження в країні з'явиться ще одна структура з ознаками спецслужби. А головне наше побоювання те, що вона буде працювати

на замовлення, як фізичних так і юридичних осіб, бо по своїй суті є підприємницькою діяльністю, а раз так то за певні кошти може виконувати завдання й для закордонних спецслужб. Останнім у такому разі буде дуже зручно використати приватного детектива для збирання певної інформації в Україні без ризику для своїх співробітників (шпигунів). Ми називали й інші аргументи, що нами викладалися у спеціальній публікації, тому тут не будемо повторюватися, а лише зазначимо цю публікацію [1].

Ще в одній публікації ми вказували на хибність думки тих, хто аргументуватиме необхідність запровадження приватної детективної діяльності, необхідністю розширення повноважень сторони захисту у кримінальному процесі і забезпечення рівності сторін у змагальності. Ми навели свої доводи на користь неприпустимості поширення приватної детективної діяльності на сферу кримінального процесу і висловлювали свої пропозиції щодо інших шляхів вирішення цієї болючої проблеми, зокрема через посилення та розширення повноважень оперативних підрозділів [2]. Вважаємо за необхідність ще раз повторитися та зазначити, що сьогодні, нажаль, не всі громадяни України мають можливість найняти собі адвоката, а не то, щоб ще й оплатити недешевого приватного детектива. Можливість найняти собі приватного детектива лише частиною вітчизняного суспільства, зрозуміло, його багатою частиною, лише поглибить розкол українського суспільства на класи (бідних і багатих), породить ще більшу нерівність громадян перед законом і судом, слугуватиме накопиченню ще більшого гніву бідних людей до багатих, що ніяк не даватиме можливості укріплення в державі рівності громадян, почуття поміж ними братерства, справедливості. На наш погляд, лише покращення роботи оперативних підрозділів правоохоронних органів може відіграти у цьому плані позитивну роль, хоча б на перших порах [2].

Щодо інших сфер людського життя за межами кримінального процесу, як-то пошуки інформації про місцеперебування боржника, його майна, що може бути засобом до забезпечення його боргових зобов'язань, пошуки зниклих людей, перевірки добропорядності сторін у правочині тощо, то ми все-таки за

запровадження приватної детективної діяльності та залучення чи допуску їх до таких суспільно корисних напрямків діяльності. Таких життєвих ситуацій може бути безліч і тут ми не бачимо негативних впливів. Той хто має матеріальні можливості, той повинен мати й можливості ефективно ними розпоряджатися, сам за свої кошти повинен мати можливості знайти того приватного детектива, який добросовісно допоможе йому у вирішенні тих питань, що потребують високопрофесійної майстерності у сфері пошуку інформації. У цьому напрямку ми бачимо перспективи запровадження приватної детективної діяльності. Але цей вид приватної діяльності все ж потребує особливого контролю з боку держави, по-перше тому, що така діяльність є специфічною, ми вже говорили про належність її виключно державним правоохоронним органам, по-друге сфера суспільних відносин повинна бути під контролем держави і по-третє держава повинна здійснювати контроль й за підготовкою приватних детективів, здійснювати ліцензування приватної детективної діяльності [1].

У цій публікації хотілося б зупинитися на окремих шляхах, котрі, на нашу думку, могли б вирішити окреслені проблеми на шляху запровадження в Україні приватної детективної діяльності.

До шляхів вирішення проблем запровадження приватної детективної діяльності в Україні, на наш погляд, слід віднести:

1. Залучення до приватної детективної діяльності колишніх правоохоронців. Такий шлях вирішення означеної проблеми дозволить розв'язати по суті дві проблеми: а) знайти належні кадри для детективної діяльності і б) залучити доволі молодих пенсіонерів до суспільно корисної діяльності. Звільнених у запас професійних, а головне чесних і патріотичних працівників оперативних підрозділів, котрі, як правило, після виходу на пенсію залишаються ще повними сил та й готових працювати на користь суспільства, слід залучати до такої діяльності. Для пенсіонерів така діяльність не буде новою, а лише з новим наповненням та стимулами, а ще й не штовхне їх у бік злиття із відвертою злочинністю, або з прихованими її формами – нечистими на руку підприємцями, інколи рейдерами тощо.

2. Підготовка висококваліфікованих кадрів для приватної детективної діяльності. На наш погляд, цілком виправданим є рішення тих вищих навчальних закладів, у тому числі й нашого, про підготовку фахівців з вищою освітою для детективної діяльності. На наш погляд, детективна діяльність у теперішній час по суті є поза законом, але першим кроком до її легітимізації повинен бути крок з підготовки належних спеціалістів, які повинні знати у першу чергу конституційні права людини, котрі можуть бути порушені у ході детективної діяльності, знати законні методи діяльності приватного детектива, а також володіти іншими необхідними знаннями.

3. Підготовка й прийняття необхідного законодавчого й нормативного забезпечення приватної детективної діяльності. На наш погляд, підготовка законодавчого забезпечення детективної діяльності дуже важливий аспект до запровадження такого виду суспільної діяльності. Законодавче забезпечення приватної детективної діяльності не може бути ефективною без наукового осмислення всіх проблемних питань такого виду діяльності, без обговорення їх не тільки серед науковців, але й практикуючих працівників, потенційних замовників такої діяльності (громадян, адвокатів, правоохоронних структур, судових та адміністративних органів) тощо. У цьому питанні, на наш погляд, цілком виправданими є заходи, проведені нашою кафедрою (проведення науково-практичної конференції, а тепер й саміту приватних детективів), що дасть можливість накопичити необхідні для підготовки певних фахівців теоретичні знання та практичні проблеми реалізації цієї діяльності, а уже потім використати ці знання для підготовки законодавчих і підзаконних актів.

Список використаних джерел:

1. Черненко А.П. Проблеми та перспективи приватної детективної діяльності / А.П. Черненко / Детективна діяльність: теоретичні, методичні та практичні проблеми: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Дніпро, 24 березня 2017 р.). – Дніпро: Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2017. – С. 70-73.

2. Черненко А. П. Роль оперативних підрозділів у доказуванні під час кримінального провадження //Докази і доказування за новим Кримінальним процесуальним кодексом України (до 75-річчя з дня народження доктора юридичних наук, професора Михайла Макаровича Михеєнка): матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 6-7 грудня 2012 р., м. Київ. – Х.: Видавець Строков Д.В., 2013. – С. 343-347.

Чернобук В.В., студентка

Науковий керівник: Лускатов О.В., к.ю.н., доцент,
професор кафедри кримінально-правових
дисциплін юридичного факультету
(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ)

ПРОФЕСІЯ ПРИВАТНОГО ДЕТЕКТИВА

Іноді в житті людини бувають такі ситуації, впоратися з якими самотійно досить важко. Існує ряд ситуацій, в яких радою не допоможеш, а самотійне рішення питання просто неможливо. У таких випадках є сенс звернутися за допомогою до незацікавленої третьої особи, якою є приватний детектив, тому дослідження питання професії приватного детектива у криміналістиці є сьогодні досить актуальним.

На думку Л.М. Гуртієвої, приватний детектив – це людина зі сторони, не пов'язана з бізнесом, сім'єю або власною службою безпеки клієнта. Хороший детектив без зайвого шуму, виконає всю чорнову роботу і залишить клієнта наодинці з отриманою інформацією. До того ж, зробить це делікатно, не втручаючись в особисте життя. [2, с. 476].

В.Г. Гончаренко констатує, що іноді в родині виникають проблеми з підлітками. Наприклад, можна припускати, що дитина вживає наркотики або алкоголь. Але як отримати вірну інформацію, не завдавши шкоди психіці підлітка в тому випадку, якщо здогади виявляться невірними? Варіант